

Sixth Episode

Μήδεια	φίλοι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην караδοκῶ τάκειθεν οἷ προβήσεται. καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἴασονος στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον δείκνυσιν ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.	1120
Ἄγγελος	[ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη,] Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναΐαν λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.	
Μήδεια	τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;	
Ἄγγελος	ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.	1125
Μήδεια	κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.	
Ἄγγελος	τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνῃ, γύναι, ἦτις, τυράννων ἐστίαν ἠκισμένη, χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβῆ τὰ τοιάδε;	1130
Μήδεια	ἔχω τι κάγω τοῖσι σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἶπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος, λέξον δέ πῶς ὤλοντο; δις τόσον γὰρ ἂν τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.	1135
Ἄγγελος	ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονή σὺν πατρί, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους, ἦσθημεν οἷπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς δμῶες δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν. κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων· ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἠδονῆς ὑπο στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην. δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν, πρῖν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἴασονα· ἔπειτα μέντοι προκαλύψατ' ὄμματα λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα, παίδων μυσσαχθεῖσ' εἰσόδους. πόσις δὲ σὸς ὀργὰς τ' ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος,	1140 1145 1150

λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενῆς ἔση φίλοις,
παύση δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἄν πόσις σέθεν,
δέξῃ δὲ δῶρα καὶ παραιτήση πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155
ἢ δ', ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἄλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις 1160
λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον εἰκῶ προσγελῶσα σώματος.
κᾶπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἀβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπούμενη.
τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
καὶ τις γεραῖὰ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾳ διὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἶμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
εἶτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
ῶρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπασα δὲ
στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δραμήμασιν. 1180
ἤδη δ' ἐλίσσω κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
ταχύς βαδιστῆς τερμόνων ἄν ἤπτετο,
ὄτ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ' ἢ τάλαιν' ἠγείρετο.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο· 1185
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος

θαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγου πυρός,
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἄλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη, 1195
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,
 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γνάθοις ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω παρελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ . 1205
 ὦμωξε δ' εὐθύς καὶ περιπτύξας χέρας
 κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόνων ἐπαύσατο,
 χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατήρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ.
 καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·

	γνώση γὰρ αὐτὴ ζημίας ἐπιστροφὴν. τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν, οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν	1225
	δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν. θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνήρ· ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.	1230
Χορός	ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι. [ὦ τλῆμον, ὡς σου συμφορὰς οἰκτίρομεν, κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἄιδου δόμους οἴχη γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.]	1235
Μήδεια	φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὡς τάχιστα μοι παῖδας κτανούση τῆσδ' ἀφορμαῖσθαι χθονός, καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα ἄλλη φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερί. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή, ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν. ἀλλ' εἴ' ὀπλίζου, καρδία· τί μέλλομεν τὰ δεινὰ κάναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά; ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λαβὲ ξίφος, λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,	1240
	καὶ μὴ κακισθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων, ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες, ἀλλὰ τήνδε γε λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν κάπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως φίλοι γ' ἔφυσαν· δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή.	1245
		1250

Euripides Medea 1116-1250